

РЕШЕНИЕ

№ 4961

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3447** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на Р. Ш., гражданин на Турция, [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], принудително настанен в СДВНЧ-С., бадж № 263730, чрез адвокат В. И., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 9, срещу Решение № 1735 от 14.03.2022 г. на Председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отнет предоставения му хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението, с което на жалбоподателя е отнет предоставения му хуманитарен статут, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила и при неизяснена фактическа обстановка. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. Иска се от съда да отмени оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, представлява се от адв. М., който поддържа жалбата. Не сочи нови доказателства. В заключение моли съда да уважи депозираната жалба и да отмени оспореното решение, с което е отнет предоставения на жалбоподателя хуманитарен статут, като незаконосъобразно. Не претендира разноски.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в съдебно

заседание, се представлява от старши юриконсулт П., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Представя справка за актуалната ситуация в Република Турция. Не претендира разности.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 78/16.02.2005 г. на Председател на ДАБ при МС на Р. Ш., [дата на раждане] в [населено място], Република С. М., гражданин на Турция, вероизповедание – мюсюлманин, семейно положение: неженен, ЛНЧ: [ЕГН] е предоставен хуманитарен статут /л.44-45/.

От получена в ДАБ при МС, Заповед № 3-2382, екземпляр 7/24.09.2021 г., издадена от Председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/ е установено, че на Р. Ш. е наложена принудителна административна мярка „Експулсиране“ в Турция, като му се отнема и правото на пребиваване в Република България и му се налага забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки в Европейския съюз за срок от десет години. В издадената заповед е посочено, че със своите действия, чужденецът действа против националната сигурност на Република България.

С писмо рег. № 15581/01.12.2021 г., ДАНС уведомява ДАБ при МС, че Заповед № 3-2382/24.09.2021 г., издадена от Председател на ДАНС е оспорена по съдебен ред, като с Решение № 1830/19.11.2021 г. на Административен съд – [населено място] жалбата е отхвърлена като неоснователна и недоказана, както и че съдебният акт е окончателен и заповедта е влязла в законна сила /л.35-36/.

В тази връзка с Докладна записка с рег. № УП1540/15.12.2021 г., изготвена от Началник на отдел РПЦ – „О. К.“, [населено място] до Председател на ДАБ при МС, е предложено да бъде образувано производство за отнемане на предоставена международна закрила /л.33-34/.

В хода на административното производство, приключило с Решение № 1735 от 14.03.2022 г. на Председател на ДАБ при МС, с Р. Ш. е проведено интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП 1540/02.02.2022 г. /л.28-32/. Чужденецът по време на интервюто е запознат със започналата процедура по отнемане на предоставения му хуманитарен статут, като същевременно му е предоставена възможност да изложи своите възражения срещу отнемане на предоставената му международна закрила. От страна на чужденеца е посочено, че не е съгласен с издадената от ДАНС Заповед № 3-2382, екземпляр 7/24.09.2021 г. В хода на интервюто заявявил, че в Република България живее на семейни начала с българска гражданка, от която има син. Излага твърдения, че причината за издаване на Заповед № 3-2382, екземпляр 7/24.09.2021 г. на ДАНС е, че той е бил набеден от друг човек за престъпления, които не е извършил. Заявява, че единственото престъпление, което е извършил на територията на Република България е, че е заловен да управлява моторно превозно средство с превишена скорост. Излага доводи, че се страхува да бъде експулсиран в Турция, тъй като там ще бъде убит от хората, за които е давал информация на ДАНС и със своите действия е работел срещу тях.

След проведеното интервю до Председател на ДАБ при МС е изготвено Предложение рег. № УП1540/15.02.2022 г. от К. И. – главен експерт в ПМЗ – „О. К.“, РПЦ-С., с което е предложено на чужденеца да бъде отнет предоставения му с

Решение № 78/16.02.2005 г. на Председател на ДАБ при МС, хуманитарен статут, във връзка със Заповед № 3-2382, екземпляр 7/24.09.2021 г., издадена от Председател на ДАНС и че същият представлява опасност за националната сигурност /л.20-22/.

С Решение № 1735/04.03.2022 г., издадено от Председател на ДАБ при МС е прекратен хуманитарният статут на жалбоподателя. За да го постанови, административният орган е взел предвид издадената и влязла в сила Заповед № 3-2382, екземпляр 7/24.09.2021 г., издадена от Председател на ДАНС, съгласно която жалбоподателят със своите действия действа срещу националната сигурност. Посочено е, че ДАНС в качеството си на специализиран орган към Министерски съвет на РБ, съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДАНС, разполага с изключителната компетентност да извърши преценка за наличие на обстоятелства по чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ в съответствие с правомощията си по чл. 4, ал. 3 от ЗДАНС. Изложен е мотив, че при установени от ДАНС, сериозни основания да се предполага, че едно лице представлява заплаха за националната сигурност и за обществото, ДАБ при МС е задължена да изпълни диспозицията на императивната правна норма на чл. 17, ал. 4 от ЗУБ, като отнеме предоставената международна закрила, в случая хуманитарен статут на турския гражданин. Изложени са мотиви, че чужденецът не попада в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, а попада в хипотезата на чл. 4, ал. 4 от ЗУБ, тъй като представлява опасност за националната сигурност на Република България.

В хода на съдебното производство в качеството на свидетел беше разпитана П. Г. П., във фактическо съжителство на семейни начала с Р. Ш.:

Свидетелят П., заявява, че от осемнадесет години живее заедно с жалбоподателя на един адрес: [населено място],[жк], [улица]. Откакто живеят заедно, Р. Ш. не е напускал пределите на Република България. Заявява, че той упражнява преводаческа дейност, работи като преводач към фирма, като е на граждански договор. Допълва, че към настоящия момент тя е безработна. Имат непълнолетен син – С. Р. Ш., [дата на раждане] Допълва, че тя и Р. Ш. общуват на български език, тъй като тя и синът им не владеят турски език. Синът им учи в руска езикова гимназия в [населено място]. Заявява, че случилото с Р. Ш. се отразява много зле на семейството им, най-вече на техния син, който е получил стрес, развил е тревожно разстройство, след като е разбрал, че ще бъде отделен от баща си. Допълва, че връзката между сина им и Р. Ш. е много силна. Заявява, че тя и Р. Ш. не са живели никога в Турция. Преди имали близки роднини в Турция, но те починали. Заявява, че мъжът ѝ е извършвал преводаческа дейност по досъдебни производства, постоянно е търсен за извършване на преводи, заедно с друга заклета преводачка. Допълва, че до[жк]се намира курортен комплекс „Бургаски минерални бани – султан С.“. Преди време там бил отворен музей, присъствали около сто души от цялата местност, като там тя и мъжа и се запознали с представители на турското консулство в [населено място].

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото се приобщиха следните доказателства:

1. Представени от жалбоподателя: В ОЗС от 13.07.2022 г. – медицински документи относно С. Р. Ш., Справки и Удостоверение от ТД на НАП [населено място], Здравноосигурителна книжка на Р. Ш., Справка от МВР – български лични документи /л.79-84/.

2. Представени от ответника: Справка относно Република Турция с вх. № МД-426/11.07.2022 г. по описа на Дирекция „Международна сигурност“, ДАБ при МС /л.85-87/.

3. Секретна информация, предоставена от ДАНС обособена в отделен том по делото.

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 4 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. По същество жалбата е основателна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – Председателят на агенцията.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, но Съдът намира, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, а именно от страна на административния орган не са обсъдени всички факти и обстоятелства, свързани с личното положение на жалбоподателя, респективно с държавата му по произход. Съдът намира, че оспореният административен акт е издаден и в нарушение на материалния закон.

От страна на административния орган в проведеното производство, не са обсъдени факти със съществено значение, а именно тежкото здравословно състояние на жалбоподателя 5и неговата възраст – 68 години. Същият страда от онкологично заболяване. Отделно от това, същият съгласно информацията по делото е бивш активист на забранената ислямска партия „Р.“. Не са обсъдени дадените в хода на интервюто изявления на жалбоподателя, че същият е бил информатор на ДАНС и ГДБОП във връзка с образувани досъдебни производства. Не е взето предвид и семейното положение на чужденеца, който в България има непълнолетен син и жена. Не е напуснал пределите на Република България, не е осъждан за умишлено престъпление от общ характер. От страна на административния орган не са събрани доказателства във връзка с изложените от чужденеца възражения, видно от административната преписка.

Предвид твърденията за принадлежността на жалбоподателя към политическа партия в Турция и изложените твърдения от негова страна, административният орган, в хода на проведеното административно производство, е следвало да изиска актуална справка за Република Турция, относно положението на активистите от въпросната забранената ислямска партия „Р.“, което не е сторено.

Отделно от това, издаденият административен акт страда и от липса на мотиви относно опасността, която представлява жалбоподателя за националната сигурност. По този начин за Съда е невъзможно да прецени правилността и законосъобразността на заповедта, която е пресъздадена в предложението и в оспореното решение. Съдът намира така допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила за съществени, доколкото не съществува възможност да се прецени действителната воля на административния орган за издаване на оспореното решение.

В съответствие с приложената от административния орган норма на чл. 17, ал. 3 от ЗУБ, предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца

се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2 или чл. 13, ал. 1, т. 6 и 7 от ЗУБ. В хипотезата на чл. 17, ал. 3 от ЗУБ попада и основанието, на което се е позовал ответникът – наличие на сериозни основания да се предполага, че лицето съставлява заплаха за обществото и националната сигурност (чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ). Тези факти се установяват от ДАНС, в качеството на специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност (чл. 2, ал. 1 от ЗДАНС). Именно този орган притежава изключителната компетентност да извърши преценката за наличие на обстоятелствата по чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ в съответствие с правомощията си по чл. 4, ал. 3 от ЗДАНС. При идентифицирани от ДАНС сериозни основания да се предполага, че едно лице съставлява заплаха за обществото и националната сигурност, Председателят на ДАБ е задължен да изпълни диспозицията на императивната правна норма на чл. 17, ал. 3 от ЗУБ като отнеме предоставения хуманитарен статут. В тази връзка Председателят на ДАБ при МС действа при условията на обвързана компетентност без правото на каквато и да е преценка.

От друга страна нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, определя, че чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Безспорно от събраните по делото доказателства, преценени в съвкупност, Съдът намира, че чужденецът попада в хипотезата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, противно на изложеното в оспореното решение, че същият попада в хипотезата на чл. 4, ал. 4 от ЗУБ. Отделно от това, същият има непълнолетен син, който видно от представените доказателства е изпаднал в тревожно разстройство с оглед ситуацията на баща му. Тези обстоятелства се доказват и от събраните в хода на делото гласни доказателства и представените медицински документи в о.с.з. на 13.07.2022 г.

С оглед на тези констатации, жалбата се прецени от съда като основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспореният административен акт отменен като незаконосъобразен.

От страна на жалбоподателя в производството по делото не се претендират разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Ш., гражданин на Турция, [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], принудително настанен в СДВНЧ-С., бадж № 263730, чрез адвокат В. И., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 9, Решение № 1735 от 14.03.2022 г. на Председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отнет предоставения му хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: